

Naše noviny

Bílá Lhota • Červená Lhota • Hrabí • Hradečná • Měník • Pateřín • Řimice

JARO 2023 • ROČNÍK 19 • ČÍSLO 75 • VYDÁVÁ OBEC BÍLÁ LHOTA • E-MAIL: OBEC@BILALHOTA.CZ

Periodický tisk obce Bílá Lhota

24. března

Čtvrtletník

za období 1. 1. 2023 – 31. 3. 2023

Hájíčková Františka – Červená Lhota	Schaffnerová Yveta – Červená Lhota
Voráč Richard – Červená Lhota	Balcárková Ludmila – Hrabí
Hepilová Miluše – Červená Lhota	Procházková Vlasta – Hradečná
Zapletalová Alice – Měník	Lahulek Jaromír – Hradečná
Šimčíková Jana – Řimice	Lexmaulová Ludmila – Hradečná
Kračmarová Milada – Řimice	Lahulek Roman – Hradečná
Petrík Petr – Řimice	Dohnal Jan – Pateřín
Čep Luboš – Řimice	Nevrlá Jarmila – Řimice
Adamková Růžena – Bílá Lhota	Vlčková Jaroslava – Řimice

Jubilantům ze srdce gratulujeme a přejeme hodně zdraví pohody a optimismu do dalších let.

Vítání nových občánek

Dne 18. 9. 2022 se uskutečnilo vítání nových občánek. Starosta Jan Balcárek jménem obce přivítal nové občanky obce a popřál jim, jak dětem, tak jejich rodičům šťastný a spokojený život plný lásky, úcty, tolerance a vzájemného pochopení.

Rodiče pro děti obdrželi malý dárek. Slavnostní přivítání zpestřily děti MŠ Bílá Lhota, které vystoupily s pásmem krásných písní a básní, za což jim touto cestou děkujeme.

Mezi občanky byli přivítáni:

DENIS SCHIFFNER
RADEK CHURAVÝ
JAKUB MOŤKA
ALEŠ SOBOTKA
PETR ZIFČÁK
ROZÁLIE PLANIČKOVÁ

SDH BÍLÁ LHOTA – PODĚKOVÁNÍ

SDH Bílá Lhota touto cestou vyjadřuje poděkování panu Josefu Vytřísalovi z Bílé Lhoty za dlouholetou činnost pro sbor

dobrovolných hasičů. Pan Vytřísal zasvětil hasičům celý svůj život. Podílel se na cho-

du jednotky, pracoval s mládeží a připravoval jednotku na závody v požárním sportu.

Jednotka pod jeho vedením dosáhla mnoha úspěchů v požárním sportu jak na půdě domácí, tak i u přespolních.

Jeho vystupování bylo vždy příkladné, požární problematice se věnoval s nadšením.

U sboru pracoval 70 let a to od roku 1953 až do své smrti.

Za svou celoživotní práci dostal řadu ocenění.

U příležitosti životního jubilea 90 roků mu bylo uděleno nejvyšší hasičské ocenění a to medaile sv. Floriána.

*Za SDH Bílá Lhota
Stanislav Huličný*

CO NÁS ČEKÁ V ROCE 2023

Krátce co nás čeká v letošním roce:

- Celková rekonstrukce VO v obci Hrabí a výměna osvětlovacích těles v obci Řimice za svítidla LED. Předpokládaná částka na tuto akci je 2 500 000 Kč – část bude hrazena z dotace.
- Rekonstrukce opěrné zdi v obci Měník. Předpokládaná výše finančních prostředků na tuto opravu je cca 2 000 000 Kč.
- Rekonstrukce dopravního uspořádání ploch u ZŠ Bílá Lhota, kde máme zpracovanou projektovou dokumentaci a vydané stavební povolení. Předpokládaná částka na tuto akci je cca 3 000 000 Kč.
- Probíhají práce na zpracování projektové dokumentace na celkovou rekonstrukci místní komunikace pro pěší a dobudování odstavných zpevněných ploch v obci Bílá Lhota.
- Probíhají také práce na zpracování projektové dokumentace na přestavbu rozestavěné budovy bývalého kina na OÚ.

- V březnu proběhne výsadba ovocných stromů v k. ú. Řimice. Výsadbu budou provádět členové SDH Řimice a stromky dodá firma Sázíme stromy s.r.o.
- Dne 18. 6. 2023 v 15.00 hod. v jízdárně Arboreta Bílá Lhota pořádnáme koncert souboru VOXEL & Spol.
- Proběhne rekonstrukce autobusové zastávky v obci Měník v celkové částce 127 275 Kč z toho zemní práce 84 955 Kč a zastávka včetně montáže 42 320 Kč.
- Dokončení prací na vstupu do výdejny stravy ve škole a dokončení opravy komunikace mezi školou a školkou. Předpokládaná výše investice na těchto dokončovacích pracích je cca 450 000 Kč.
- V průběhu roku budou probíhat nezbytné úpravy a opravy obecního majetku

*Jan Balcárek
starosta obce*

VÝSLEDKY TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRKY

Vážení spoluobčané, děkujeme Vám, že jste svými finančními dary přispěli do Tříkrálové sbírky. Děkujeme zároveň všem koledníkům a vedoucím skupinek za jejich osobní účast a obětavost koledovat.

V letošní Tříkrálové sbírce bylo v našich obcích vybráno
celkem 29.383 Kč:

v obci Bílá Lhota, Pateřín	7.123 Kč
v obci Hradečná	6.965 Kč
v obci Měník	4.285 Kč
v obci Řimice	11.010 Kč.

Vaše zapojení do sbírky je projevem soucítění s lidmi, kteří se ocitají v nelehkých životních situacích a zájmu o pomoc těm, kteří to nejvíce potřebují. Ještě jednou děkujeme.

Celý výtěžek byl předán Charitě Šternberk – středisku Litovel.

DNE 15. 4. 2023 SE USKUTEČNÍ

SVOZ NEBEZPEČNÉHO A VELKOOBJEMOVÉHO ODPADU

HRADEČNÁ	8.00 – 8.30
PATEŘÍN	8.40 – 9.10
BÍLÁ LHOTA	9.20 – 9.50
HRABÍ	10.00 – 10.30
ČERVENÁ LHOTA	10.40 – 11.10
ŘIMICE	11.20 – 12.05
MĚNÍK	12.15 – 12.45

! Je zakázáno odkládat odpad na veřejná prostranství před svozem. Žádáme občany, aby přivezli svůj odpad ve stanovenou hodinu a přímo z vozíku či vlečky ho předali do sběrového vozu a neukládali ho na veřejná prostranství. !

V případě nedodržení těchto pravidel nebude odpad převzat.

Do nebezpečného odpadu není možno odevzdávat střešní krytiny!

SVOZ BIO ODPADU

17. dubna

4. května

15. května

29. května

12. června

26. června

10. července

24. července

7. srpna

21. srpna

4. září

18. září

2. října

16. října

30. října

13. listopadu

27. listopadu

Svoz popelnic bude v pátek 28. 4. 2023.
(náhradní termín místo 1 .5. 2023)

ZŠ BÍLÁ LHOTA – CO SE U NÁS DĚJE

Zima už pomalu zavírá vrátka, jaro se nesměle probouzí a my vám přinášíme pár informací ze života naší školy.

V první polovině školního roku jsme opět pilně pracovali, učili se, účastnili se projektů, připravovali mimoškolní akce a mnoho dalšího. V krátkosti připomenou to nejvýznamnější z uplynulých událostí.

Žáci 1. až 4. ročníku absolvovali plavecký kurz v délce 10 dvouhodinových lekcí na plaveckém bazéně v Mohelnici.

Po kovidové odmlce jsme opět zrealizovali Martinské (po) svícení s velmi hojnou účastí našich dětí, rodičů i bývalých žáků. Pan učitel Melhuba vystoupil s žáky na Adventní slavnosti v KD v Bílé Lhotě. Vysoká nemocnost jak žáků, tak i učitelského sboru bohužel neumožnila uskutečnit Vánoční zpívání v kostele sv. Kateřiny.

V měsíci únoru pak proběhl lyžařský kurz pro žáky 7. ročníku, doplněný i o několik zkušených lyžařů z osmé třídy. I letos jsme zavítali do Stříbrnic u Starého Města pod Kralickým Sněžníkem. Stejně jako loni jsme z kapacitních důvodů nemohli zrealizovat lyžařský kurz se ZŠ Náklo. Přesto doufáme, že se k této spolupráci v budoucnu vrátíme a budeme tak moct opět poznat nové kamarády. Přátelství z lyžařů z minulých let přetrvávají dodnes. Přes počáteční problémy s téměř jarním počasím jsme si kurz s žáky skvěle užili. Díky perfektní práci stříbrnických rolbařů jsme nakonec lyžovali za přijatelných

podmínek až do konce kurzu. Sice jsme sem tam trochu zmokli, ale to žádného ze zkušených i nových lyžařů neodradilo. Většina žáků stála na lyžích poprvé, přesto všichni do jednoho zvládli základní lyžařskou techniku a v druhé polovině kurzu již téměř všichni bezpečně sjížděli delší sjezdovku.

Na konci února pak po odmlce proběhl již 27. školní ples. Pořadatelem plesu je tradičně Spolek rodičů společně se zaměstnanci školy. Organizace je velmi náročná, a touto cestou bych chtěl všem, kteří se na pořádání plesu jakkoliv podíleli (rodiče, učitelé, sponzoři a další) poděkovat. Letošní ples se velmi vydařil a nemalá částka získaná do pokladny Spolku rodičů bude opět sloužit pro potřeby žáků, ať už formou učebních pomůcek, pracovních sešitů či úhrady cestovních nákladů na soutěže či do divadel. Věřím, že se příští rok opět setkáme.

Ve zbytku školního roku nás čeká zejména jedna z nejvýznamnějších událostí, a to zápis žáků do I. třídy, na který se samozřejmě velmi těšíme.

Jak bylo zmíněno v jednom z předchozích čísel, jsme zapojeni do projektu Erasmus a v březnu absolvovali svůj výjezd 4 naši žáci se dvěma učitelkami do Německa. Dvě další paní učitelky pak absolvovaly stáž na škole ve Francii a jedna na Slovensku.

To by snad mohlo být v krátkosti vše. Přeji Vám všem krásné jaro a zachovejte nám přízeň.

*Radek Pospíšil
ředitel školy*

Zápis k předškolnímu vzdělávání 2023

Během dubna 2023 si mohou rodiče dětí vyzvednout v Mateřské škole Bílá Lhota „Žádost o přijetí k předškolnímu vzdělávání od 1. 9. 2023“. Bližší informace jsou uveřejněné na webu msbilalhota.cz.

Zápis probíhá v souladu s vyhláškou o mš a rodiče musí doručit vyplněnou a lékařem potvrzenou žádost zpět do MŠ do 12. 5. 2023. Máme vytvořené materiální a personální podmínky pro přijímání dětí i mladších 3 let.

Den otevřených dveří pro informační návštěvu rodičů s dítětem bude:
v pondělí 3. dubna 2023 od 15.00 do 17.00 hodin.

JAN MAXMILIÁN ŽIŽKA Z TROCNOVA A ŽIŽKY, RYTÍŘ Z BÍLÉ LHOTY, STAVITEL CHRÁMU PÁNĚ SV. VAVŘINCE V HLUKU

(* 1681 – † 1754 v Bílé Lhotě)

Zárná osobnost českých dějin Jana Žižky z Trocnova a Kalicha zajisté zanechala v každém školákovi povědomí o vynikajícím jednookém, časem zcela osleplém, vojevůdci, jehož válečnické dovednosti se pro něj staly ústřední devízou a výrazně ho zapsaly do bohatých českých dějin. Avšak do jaké míry ho lze spojovat s rytířem **Janem Maxmiliánem Žižkou z Trocnova a Žižky**, jenž žil o zhruba tři staletí později na zámku v Bílé Lhotě?

Z archivních pramenů a z publikovaných statí vzešlých z literárních dílen našich badatelů 20. století vysvítá, že ve své době byl nejen Max. Žižka z Trocnova proslulý svým nezlomným postojem ke svému příbuzenství s věhlasným vojevůdcem, ale stejného přesvědčení nabyli i jeho potomci. Toto přesvědčení prezentovali před tehdejšími vladaři i svým okolím do takové míry, že se o jejich názorech na neochvějně příbuzenské spojení se slovutným Žižkou dochovalo mnoho záznamů a badatelských výzkumů.

Ze známých písemností, které se týkají Jana Maxmiliána Žižky z Trocnova a Žižky, vyplývá, že se tento pán, který se později usídlil v Bílé Lhotě, v řadách kyrynsnického falcko-neuburského pluku, zúčastnil válek o španělské dědictví, jež probíhaly v letech 1701 – 1714 a že se po 17 let účastnil všech tažení v Itálii, v Nizozemí a v Německu. Angažoval se tak ve válce, která představovala největší ozbrojený konflikt první poloviny 18. století, jehož příčinou se stal spor o následnictví na španělském trůně.

Míru se dočkal v hodnosti poručíka a z armády odešel. Vstoupil pak do služeb knížete **Josefa Václava Lichtenštejna** – známého vojevůdce a zakladatele slávy rakouského dělostřelectva. Kníže si jej zřejmě oblíbil a Žižka rychle postupoval ve funkcích hospodářského úředníka. Stal se inspektorem na obou panstvích svého zaměstnavatele, tj. břeclavském a rumberském. Když se stal roku 1732 hlavou lichtenštejnského rodu a majitelem většiny rodových panství teprve osmiletý **Jan Nepomuk Karel Lichtenštejn** (†1748 ve věku 24 let) a Josef Václav z Lichtenštejna jeho poručíkem, zastával Žižka funkci inspektora všech sirotčích panství. V téže době byl jmenován hospodářským radou. Nejvíce pozornosti věnoval Žižka stále Břeclavsku, kde také prodléval nejraději. Na panství provedl několik hospodářských reforem, spočívajících především v lepším využití půdy. Poznal, že mnoho panských pozemků leží ladem, zatímco přibývalo bezzemků a poddanské usedlosti se drobily. Navrhl proto, aby bylo důvěryhodným zájemcům dovoleno postavit si na panských pozemcích patřících k prechovskému hřebčinci chalupy a aby jim byly vybrané díly pastvin přiděleny na pole. To se i stalo a nová osada se začala živelně nazývat Žižkovem. Tato osada, nyní obec Moravský Žižkov zhruba s 1500 obyvateli, přestala všechny dějinné události až do dnešních dní, neboť se nachází na hanácko-slováckém pomezí v severní části okresu Břeclav. Do znaku a vlajky Moravského Žižkova byly převzaty tři lilie ze znaku jejího zakladatele Jana Maxmiliána Žižky z Trocnova – do znaku obce stříbrné, do vlajky obce bílé.

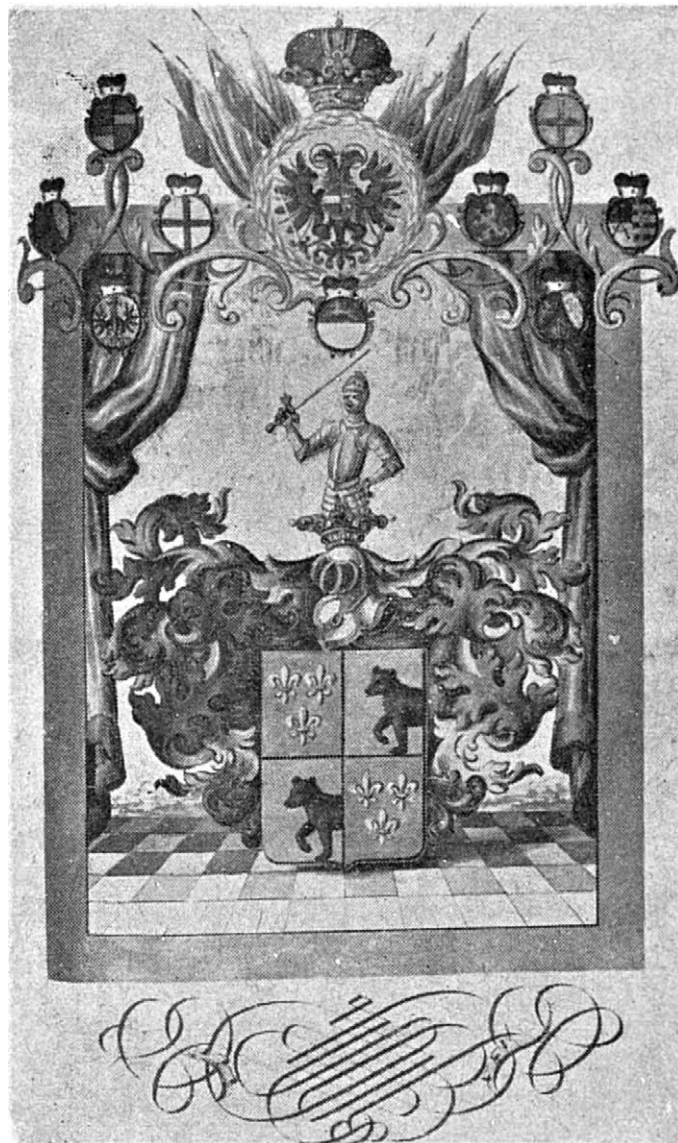
Stát se zakladatelem lidského sídliště a dát mu svoje jméno, je jistě hrdý pocit. Ale na Žižku čekalo – z hlediska feudální doby – ještě větší štěstí. V roce 1734 se totiž začalo jednat o Žižkově povýšení na šlechtice. Šlo o to, jak návrh na nobilitaci odůvodnit a jaký přídomek vybrat. Na obě otázky odpovídá nobilitační diplom, tj. listina o povýšení na šlechtice, vyhotovená v knižní podobě dne 17. 2. 1735, jež je uložena ve Sbírce diplomů Státního archivu Brno. Podle ní byli Žižkovi předkové šlechtici v Čechách již před mnoha staletími a požívali všech stavovských výsad a statečně hájili zájmy panovníka, jak o tom podává důkaz Česká kronika. Dále se v ní uvádějí již výše vzpomenuté válečné Žižkovy zásluhy a vojenská smrt jeho rodinných příslušníků. Listina

též popisuje šlechtický znak, který byl Žižkovi udělen: *čtvrcený štít, v pravém horním a v levém dolním poli modré nebo lazurové barvy bílé nebo stříbrné dvojité lilie, v horní řadě dvě, v dolní jedna, v každém poli tedy tři lilie. V levém horním a v pravém dolním poli žluté nebo zlaté barvy je krácející poloviční medvěd přirozeně zbarvený...*

Důležitá je ale skutečnost, že se díky povýšení na šlechtice dostalo Žižkovi a jeho potomkům přídomku „z Trocnova“. Vlastně jim byl tento přídomek potvrzen. Diplom vydal **Karel VI.**, císař Svaté říše Římské, král český atd.

Žižkova sláva netrvala dlouho. V roce 1741 se při účetních revizích přišlo na finanční machinace hraničící s defraudací. Krátce před r. 1740 totiž koupil Žižka ve Velkých Bílovicích svobodný dvůr, který se potom nějaký čas po něm jmenoval. Ke koupi použil svěřených peněz obce Bílovice a včas je nevrátil. Ani později však nebyl schopen chybějící finance nahradit a dvůr, stejně jako ostatní nemovitosti, mu byl zabaven. Tehdy byl již Žižka z lichtenštejnských služeb propuštěn a před horšími následky jej zachránil jen nedávno nabytý šlechtický titul.

Památku na Žižkovy zásluhy v Lichtenštejnských službách nalezneme v kostele sv. Vavřince v Hluku, neboť zde je v jihozápadní části lodi nad vchodem do kostela situována kruchta podklenutá pruskými klenbami nesenými hranolovými pilíři se

Erb Jana Maxmiliána Žižky z Trocnova

zasazenou pískovcovou kartuší s latinským nápisem, který farníkům sděluje okolnosti výstavby kostela z r. 1741. Kromě jména již vzpomenutého nezletilého patrona kostela Jana Nepomuka Karla Lichtenštejna, na jehož náklady byl vystavěn, a jeho poručníka je zde vzpomenuta také další osobnost, která se na stavbě podílela „MAXMILIANO ZISCHKA DE TROCNOVA“, tedy Maxmilián Žižka z Trocnova, hospodářský správce panství Lichtenštejnského, který měl na starosti dozor nad průběhem stavby. Nápis na kartuši v překladu z latiny zní: „Založeno za nejjasnějších a nejvznešenějších knížat z Lichtenštejna Jana Nepomuka Karla, tehdy nezletilého, který milostivě jako patron poskytl peníze a Josefa Václava, jeho poručníka, jehož jménem to bylo nařízeno a za přejasného a urozeného pana Jana Maxmiliána Žižky z Trocnova, který věrně vykonal nařízení ekonomické rady.“

Jak vidno, Žižka svůj šlechtický přídomek „z Trocnova“ na Moravě s pýchou užíval, avšak s tím se nespokojil a požádal o inkolát a potvrzení svého erbů a rytířství i pro Čechy. Krajský úřad v Podhořanech, Čáslavi, Kutné Hoře a Sedleckém klášteře tak započal hledat důkazy, které by vedly k potvrzení propojení novodobého Žižky s chrabřím husitským vojevůdcem. Takové důkazy však úřady nenalezly, nepotvrdily příbuzenskou spojitost, ba dokonce ani Maxmilián Žižka k tomu žádné důkazy panovníci nepředložil, proto císařovna **Marie Terezie** místo toho, aby mu přídomek „z Trocnova“ potvrdila i pro Čechy, mu udělila 23. listopadu 1747 rytířský stav pro Království české ale tak, aby se psal „von Zischka“ tedy „z Žižky“.

Někdy v této době (Hosák uvádí r. 1747, Pinkava r. 1748) zakoupil rytíř Jan Maxmilián Žižka z Trocnova a Žižky v licitaci zadlužené panstvíčko Bílou Lhotu, avšak to se v rukou jeho rodu dlouho neudrželo, protože již v r. 1762 bylo v dražbě prodáno plukovníkovi rakousko-uherské armády **Rudolfovi svobodnému pánovi Pugnetti**, rytíři řádu Marie Terezie, který ho obdržel za své vojenské úspěchy v sedmileté válce. V době prodeje bělohotského panství byl již Max. Žižka mrtev, neboť Matrika zemřelých pro Bílou Lhotu se záznamy za léta 1678–1771 uvádí, že byl v lednu r. 1754 pohřben do krypty farního kostela **P. Janem Karlem Vraclavským**, duchovním správcem farnosti v Moravičanech (1731–1777). Žižka zemřel ve věku 73 let. V roce Žižkovy smrti však bělohotský kostel sv. Kateřiny Alexandrijské ještě nestál, proto v něm jeho ostatky uloženy nebyly. I když matrika neuvádí, ve kterém farním kostele Žižka spočinul, byla v té době Bílá Lhota přiřažena do Moravičan, proto by stály za studium právě zdejší farní archiválie, které by k Žižkově kryptě možná přinesly další informace, neboť v současnosti jsou známy z interiéru tohoto kostela jen renesanční figurální náhrobníky z 2. pol. 16 stol. připomínající Bítovske ze Slavíkovíc, Elišku ze Zástřízla a Petra Bokůvku. V chrámové lodi je sice ještě jeden náhrobek, ale ani ten Žižkovi nepatří, náleží dceři zlatníka z Moravské Třebové.

V souboru listin Moravského zemského archivu Brno pro roky 1402–1840 se nachází německý pergamen s přivěšenými pečetěmi v dřevěných pouzdrech z 10. října 1754, z něhož vysvítá, že rytíř Žižka po své smrti zanechal na panství v Bílé Lhotě manželku **Cecilii z Heybergu** a své nezletilé děti.

Jindřich Obršlík, historik a archivář ve Vlastivědném věstníku moravském v roce 1960 inklinoval k domněnce, že bělohotský rytíř Žižka pocházel patrně z měšťanské rodiny a podobně, jako jeho děd, se věnoval vojenské dráze. Jiné badatelské výzkumy hovoří o Janu Maxmiliánovi Žižkovi jako o vnukovi **Matěje Žižky**, jenž byl roku 1683 raněn při obraně Vídně obležené Turky. Další zprávy o předcích J. M. Žižky dokonce tvrdí, že jeho děd i s jeho bratrem ztratili život v císařských službách. Tedy všichni potvrzovali vojenskou minulost jeho předků. Dále zde Obršlík zdůraznil, že J. M. Žižku za potomka tábořského válečníka nepovažuje, a to, jak vyzdvihuje, nepochybně. JUDr. Hugo Toman, znalec husitského období k takovému závěru dospívá taktéž již v 19. století, ale není tak striktní. Předeseílá, že i když je

historicky doložena jen dcera husitského vojevůdce, neznamená to nikterak, že by nemohl zplodit i mužského potomka, jímž by mužská linie s přídomkem „z Trocnova“ mohla dějinami pokračovat až k Janu Maxmiliánovi Žižkovi. Vysvětluje, že text diplomu, kterým panovník přídomek „z Trocnova“ přidělil, předpokládal, že jeho šlechtický rod užíval udělený přídomek již před r. 1735, tedy před tím, nežli mu byl císařem přiznán. Dále by mohla domněnku příbuzenství obou Žižků podpořit skutečnost, že po husitských válkách bylo mnoho lidí, kteří nesli jméno „Žižka“, když někteří tito Žižkové se v 16. a v 17. století též psali z Trocnova. Tak například nalézáme od roku 1591 do roku 1622 v městečku Kolinci u Klatov souseda a písaře městského jménem **Adam Žižka z Trocnova**, ale ze staré městské knihy kolínecké, ani z jiných archiválií, nelze s jistotou vyvodit, zdali se tento Žižka z Trocnova počítal jako potomek slavného slepého vojevůdce, což podrobně ve svém příspěvku ve Věstníku Královské české společnosti nauk v r. 1890 Dr. Toman vyložil. O přírodních potomcích či členech rodiny Jana Žižky z Trocnova víme jen málo, neboť staří letopisci byli k zaznamenávání jejich osudů skoupí a nepovažovali je za významné. Historicky tak jsou doloženi jen dva jeho sourozenci - Žižkův bratr Jaroslav, který spravoval hrad Kalich a sestra Anežka. Prameny sice naznačují, že Žižka měl minimálně jednoho potomka, a to dceru, jejíž manžel Jindřich (Ondřej) z Dubé, zeť Žižkův, zahynul 7. června 1424 v bitvě u Malešova, ale o pokračovatelích rodu vojevůdce Žižky prozatím naše archivy mlčí. Naproti tomu je však třeba zdůraznit, že přijetí Žižka z Trocnova se mohlo přenášet jen na syna a dědice v dědičné posloupnosti, proto, že by nějaká postranní rodová větev vojevůdcova přijala příjmení Žižka z Trocnova, nedá se, nejen podle tehdejších zvyklostí, ale ani podle tehdejšího práva, odůvodnit.

Dr. Toman dále odkazuje na epitaf z 16. století visícím nad Žižkovým hrobem v Čáslavi, který nejenže šířil jeho vojenskou slávu, ale zmiňoval i osobu Řehoře (strýce Žižky z matčiny strany) nebo snad jiného vedlejšího vojevůdcova potomka, a i z jiných indicií nakonec uzavírá, že příbuzenství mezi Janem Žižkou z Trocnova a Kalicha a Janem Maxmiliánem Žižkou z Trocnova a Žižky „není věc nemožná“.

Námitkou proti úvaze, že by oba Žižkové z Trocnova mohli vzejít z jednoho rodu, může být mimo jiné i skutečnost, že užívali odlišný rodinný znak. Vojevůdce Žižka měl původně ve znaku raka, který je na pečetích jeho listin, později užíval znak kalicha, jak ostatně husité malovali a vyšívali na prapory, šaty, vozy, atd. Naproti tomu bělohotský pán Žižka užíval znak, který je zcela jiného druhu. Ani tato rozdílnost rodových znaků však nemusí být pro opuštění myšlenky na příbuznost obou rytířů definitivní, neboť rozšiřování šlechtických znaků, či jejich zaměňování v rámci jednoho rodu, nebylo v minulosti nezvyklým jevem. A nadto ještě je třeba zmínit, že v době, kdy novodobý Žižka o šlechtický predikát žádal, nemohl panovníkovi předložit dávno zapomenutý rodový znak s raketou svého údajného prapředka, neboť ten byl objeven až ve 20. století na jedné nezřetelné pečetě.

Ani dalším badatelům vyzbrojeným moderními genetickými testy DNA se nemůže tajemství třinácté komnaty o původu ve Lhotě zemřelého Žižky podařit odhalit, a tím objasnit, zdali se počátky jeho rodu a potomstva zrodily pod mohutnou korunou Žižkova dubu v Trocnově, nebo zdali se příbuzenstvím s věhlasným vojevůdcem honosil neprávem, neboť Žižkova DNA byla zničena konzervací jeho kostí.

Díky historikovi dr. Tomanovi, který měl k dispozici úplný rodokmen novodobého Max. Žižky z Trocnova, je možné osvětlit i osudy potomků tohoto bělohotského pána. Hovoří o jeho třech synech (některé zdroje však zmiňují ještě čtvrtého – františkána v Uherském Hradišti). Stali se rovněž vojáky. **František** plnil vojenskou službu v hodnosti setníka u pluku prince Eugenia, **Ignác** v hodnosti poručíka v pluku Serbelloni, Josef v hod-

nosti rotmistra v husarském Hadíkovu pluku – nakonec se stal císařským plukovníkem. Tento poslední jeho syn **Josef Žižka z Trocnova** se vyznamenal v r. 1758 jakožto statný bojovník u Zetešovic, r. 1760 při útoku habsburského vojska na pevnost a město Kladsko, v bitvě u Torgau, r. 1762 vedl svůj pluk v hodnosti podplukovníka proti nepřátelskému kordonu při přepadnutí Míšenska. Zemřel v Uhrách na zámku Eisenstadt jako společník knížete Mikuláše Esterházyho, jemuž jednou zachránil život. Pochován byl 11. července 1778 v Süttöru u Eisenstadtu. V děkanské matrice města Mladá Vožice se k němu váže zajímavý zápis. „L.P. 1760, kdy se po našich vlastech rozzuřila sedmiletá válka, byla v Mladé Vožici veliká vojenská nemocnice, při které byli ustanoveni 1 vojenský kněz, 4 vojenští lékaři a 2 lékárníci. Velitelem této nemocnice byl jakýsi pán z Wippekindu, jehož dcera Alžběta byla provdána za Josefa rytíře Žižku z Trocnova, tehdy nejvyššího velitele husarů Hadíkovských ve Vožici s posádkou ležících. Těmto manželům se v Ml. Vožici narodil dne 25. srpna 1760 synáček, který ještě téhož dne v tamějším děkanském chrámu Páně pokřtěn byl a dostal jména: František, Štěpán, Ludvík. Zajímavé však je, že kmotrem mladého Františka Žižky z Trocnova byl císař František I., jehož otec Josef Žižka z Trocnova musel o tuto velikou službu požádat již dávno, jelikož novorozený Žižka byl ještě téhož dne, kdy se narodil, zároveň pokřtěn a císařského svolení téhož dne při tehdejší dopravě korespondencí zajisté dojít nemohlo. Císařského kmotra tehdy zastupoval Jan Kř. svobodný pán Joyense, císařský královský komoří, velitel jízdy a pán na Měšicích, v okresu brandýském n. L. ležících a manželka téhož svobodná paní Marie Judita, rozená svobodná paní Heyklerova z Heidersheimu.“ Tím je doložen vnuk bělohotského pána Jana Maxmiliána Žižky z Trocnova a z Žižky. Z tohoto kmotrovství je zřejmé, že otec dítěte Josef rytíř Žižka z Trocnova byl osobou u dvora císařského velice váženou a milou, jinak by se neodvážil o takovou službu žádat a císař by mu ji zajisté neprokázal, kdyby si vynikajících Žižkových služeb nevážil.

Přijmeme-li rozrod rodiny J. M. Žižky, který v r. 1910 ve Věstníku jihočeských muzeí zveřejnil regionální historik Roman Jan Cikhart, musíme mezi Žižkovo potomstvo zařadit ještě druhého vnuka **Jana**, hejtmana v Hradišti, který měl tři děti – **Františka**, **Klementinu** a **Václava Karla**. **František** si zvolil službu na moři, neboť zemřel r. 1828 jako c. k. námořní kapitán v Záhřebu bez potomků. **Klementina** rozená **Žižka z Trocnova** se narodila v Praze 16. 2. 1762, pokřtěna byla v novoměstském kostele sv. Štěpána. Provdala se za hraběte **Szluhu z Ikladu** a zemřela jako vdova 16. 3. 1847 ve Štýrském Hradci, kde je pochována na hřbitově sv. Petra. Německý nápis na jejím náhrobku praví: „Jí skon-

čil ve víře katolické, v ženské jemnosti a pokoře rod titánského vojevůdce husitského Jana Žižky z Trocnova...“ Nápis tak dosvědčuje, že starobylé přesvědčení příslušníků jejího rodu o tom, že jsou spřízněni s touto významnou postavou českých dějin pramenící od rytíře bělohotského Jana Maxmiliána Žižky z Trocnova a z Žižky, je neopustilo ani v následných pokoleních. Kromě zmíněného nápisu zde byl vyobrazen i erb Jana Max. Žižky, avšak některé figury na něm – helmy, složená křídla a 11 per jí nijak nepatřily. Její dcera byla taktéž **Klementina** (tedy roz. hraběnka Szluha z Ikladu), provdána za hraběte **Aloise Ludwiga Braida** a měla s ním potomky **Eugena** a **Stefanii**. Ti jí nechali tento náhrobek zhotovit. Ještě kolem roku 1891 údajně drželi originály listin, které odkazovaly na původ novověkého šlechtického rodu Žižka z Trocnova od rodu velkého husitského vojevůdce.

Třetím Žižkovým vnukem se stal **Václav Karel Žižka** (* 1780 v Uherském Hradišti – † 1814), c. k. hejtman, jehož syn **Václav** (* 1812 v Č. Kamenici) byl účetní úředník a vnuk **Adolf Antonín** (* 1846 v Podivíně) agent c. k. policejního ředitelství ve Vídni. To byli pokračovatelé posloupnosti Žižkova rodu – matrika obce Podivín (u Břeclavi) totiž dosvědčuje, že dne 12. 7. 1846 se na č.p. 33 narodil **Adolf Antonín Žižka z Trocnova**. Potomci rodu bělohotského pána J. M. Žižky z Trocnova a Žižky žijí dodnes.

připravil Antonín Hampl

Poznámky ke zdrojům: **Toman, H.:** *O Žižkovi, jeho rodišti, a o pozdějším rodu Žižků z Trocnova podnes kvetoucím.* Věstník Královské české společnosti nauk, třída fil.-histor.-filologická, č. 13, 1891; **Toman, H.:** *O rodu a přibuzenstvu Jana Žižky z Trocnova,* otisk z Věstníku Království Českého sp. nauk 1890; **Sedláček, A.:** *Českomoravská heraldika II,* 1925; *Matrika mladovožická 1734–1762,* str. 241, bělohotská, novoměstská – kostel sv. Štěpána; články: *Poslední z Trocnova,* Lumír 1854, str. 1101, *Žižkové z Trocnova,* str. 1149, *Ještě něco o potomcích Žižkových,* str. 1245, *Ještě něco o posledním potomku z Trocnova,* Lumír, 1855; **Hraše, J. K.:** *Josef Žižka, rytíř z Trocnova,* Časopis Spol. přátel starož. čes. v Praze 1894; *Poslední potomek Žižkův,* Beseda 1865, č. 15; *Žižkův bratr,* Staré i nové zvěsti ze Soběslavi a okolí; **Obršlík, Jindřich:** *Žižkové z Trocnova a počátky Moravského Žižkova,* Vlastivědný věstník moravský, 1960; ve Věstníku jihočeských muzeí z 15. 5. 1910 v č. 5 je otisknut rodokmen novodobého Žižky z Bílé Lhoty od Romana Jana **Cikharta**, regionálního historika; **Konstantin von Wurzbach:** *Biografický lexikon Rakouského císařství;* **Sedlářová, Nikol:** *Epigrafické památky mikroregionu Ostrožsko do r. 1900,* MU Brno, 2015. Hurt, R. a Votoupalová, D.: *Listiny zemského archivu Brno 1402–1840.*

Veselé Velikonoce

SDH Hrabí

pořádá
v sobotu

22. dubna 2023

TRADIČNÍ SLET ČARODĚJNIC

Již XVII. slet se uskuteční v Hrabí „Pod ořechem“.

Začátek **ve 14:00 hod.**,

v 17:00 slavnostní zahájení,

k tanci a poslechu Vám bude hrát

TRIGON.

Bohaté občerstvení

(makrely, žebra, kabanos)

TOMBOLA

